

Det er noget af det, vi har lyttet til i regeringen. Det har SF så valgt at fravælge, og det bekræfter jo bare, at vi er forpligtede til at lytte til folk. Men vi er ikke forpligtede til at rette os efter andet end det, der passer os selv og vores overbevisning, hvilket vi jo også har en god § 56 i grundloven til at sikre.

Hvad er konsekvenserne af denne udvikling, spørger hr. Jørn Jespersen og mener, at det burde man sandelig have undersøgt forinden.

Jamen vi kan da kigge en lille smule over på den anden side af Sundet. Så kan vi i hvert fald konstatere én ting i et Sverige, der ikke har haft en lukkelov, så længe gamle folk på egnen kan huske det, nemlig i 30 år, og det er, at beskæftigelsen i butiksektoren er steget, og det synes jeg personlig burde være noget, der er interessant for SF; det er det i hvert fald for alle os andre. Det vil sige, at i og med at vi giver såvel små som store butikker mulighed for at møde deres kunder på de tidspunkter, hvor de kan mødes, har også de små butikker – til trods for at trenden går i retning af de store – bedre mulighed for at hive noget omsætning tilbage på nogle tidspunkter, hvor de store har lukket.

Og det er lige præcis det, dette lovforslag går ud på, og det er det, der er uddybet i ændringsforslagene: De store får nogle ekstra lange lørdage, ja, men de små får mulighed for at hive omsætningen tilbage på tidspunkter, hvor de store så har lukket. Og det mener jeg bestemt ikke er nogen dårlig strategi at lægge i det.

Om det vil lykkes eller ej, vil vise sig, men det er en håndsrekning til de mindre butikker, som jo ikke behøver at forpligte deres folk til at arbejde i mere end 37 timer – det er det jo nonsens at tale om.

Jeg spørger bare hr. Jørn Jespersen: Hvordan kan det være, at hr. Jørn Jespersen har så lidt tilid til, at HK som det eneste fagforbund i Danmark og i verden ikke kan indgå nogen arbejdstidsaftaler for personalet, som dels sikrer de ansatte, at de ikke skal arbejde i mere end 37 timer, og dels sikrer dem, at hvis arbejdsgiveren er så forhippet på at holde åbent på nogle lidt mærkelige tidspunkter, så må han eller hun også betale for det via lønningerne.

Det finder alle andre ud af, hvad enten det er taxachauffører, eller det er plejepersonale, eller det er – jeg tør næsten ikke nævne ordet sygeplejersker for ikke at starte den debat. Enhver anden personalegruppe har måttet affinde sig med og har kunnet finde ud af, at der er noget, der hedder skæve arbejdstider.

Og derfor fatter jeg grundlæggende ikke, at ikke HK's formand og forhandlere skulle være så dygtige, at også de kunne forhandle nogle resultater hjem på dette område, ligesom alle andre grupper, der lever i det servicesamfund, som vi er i, og som vi vil komme endnu mere i, skal kunne leve med det.

Så vil jeg godt sige til hr. Jørn Jespersens forslag om, at man jo bare kunne have ændret sortimentslisten: Nå, kunne man det? Hvis vi lige ser bort fra nødbrikker, børster og salt og peber, som var det, der kunne lade sig gøre uden at få alt for meget vrøvl, vil jeg gerne høre, hvad landets slagtermestre, ostehandlere og små specialbutikker og små købmænd havde sagt til, at vi havde ændret sortimentslisten og tilladt tankstationerne at sælge friske fødevarer og pålæg og kyllinger og aftensmad og alt det, som de ellers skulle have levet af.

Jeg kan garantere hr. Jørn Jespersen for, at min erfaring med lukkeloven tilsiger mig, at der var blevet et ramaskrig over den konkurrenceforvridning, vi havde forårsaget, hvis vi havde flyttet så meget som et komma ud over nødbrikker og den slags på denne sortimentsliste. Her er hr. Jørn Jespersen galt afmarcheret og ganske enkelt forkert informeret.

Til hr. Kim Behnke vil jeg sige to ting:

Hr. Kim Behnke beskæftigede sig meget med, at vi nu skal have denne mærkelige lov, som ikke kan blive vedtaget af et flertal. Ja, det får vi jo at se, men det er der ganske rigtigt noget der tyder på.

Må jeg i den forbindelse gøre hr. Kim Behnke opmærksom på, at så sent som i 1989 havde vi en finanslov for hele statens budget, der blev vedtaget med 63 stemmer her i Folketinget. Godt og vel en tredjedel af Folketingets medlemmer stemte for finansloven!

Jeg har stor respekt for lov om butikstid. Det er der vist ingen der kan frakende mig – med de erfaringer, jeg har haft med den – men jeg må dog sige, at kan man vedtage en finanslov med 63 stemmer, kan man nok også vedtage en lov om butikstid.

Og hvad er baggrunden for det? Ja, det er jo mit velkendte slogan, der hedder: Er der to, der er enige om lov om butikstid, så har jeg ikke mødt dem endnu! Fornemmelserne og følelserne og alt det andet i forbindelse med lov om butikstid går simpelt hen på kryds og tværs af organisationer og partier. Sådan er det, og derfor må vi vedtage den lov med det noget beskedne antal, der stemmer for, men med den